

การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี*

ปิยาภรณ์ แสนโภคศิก**

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ใช้วิธีวิจัยเอกสารและวิธีวิจัยสนาม เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน ผลการวิจัยพบว่าการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี มีการดำเนินงานภายใต้โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดจังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมจะเป็นการทำงานเชิงบูรณาการ ทำงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งในส่วนของการดำเนินงานที่มีการขอรับการสนับสนุนองค์กรบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีจะเป็นผู้ดำเนินงานเอง โดยกิจกรรมที่จัดทำจะเป็นกิจกรรมที่เป็นภาพรวมของจังหวัดนนทบุรี หรือเกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นการดำเนินงานตามที่กฎหมายได้ให้อำนาจไว้

คำสำคัญ: การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

บทนำ

ปัญหาสารเสพติดยังคงเป็นปัญหาสำคัญที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ ซึ่งทุกหน่วยงานที่รับผิดชอบมีการดำเนินงานด้านการป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง แต่พบว่าปัญหาสารเสพติดยังไม่หมดไปจากสังคมไทย กลับมีผู้ค้าผู้เสพรายใหม่เกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ และที่สำคัญอย่างหนึ่งคือในผู้ค้าและผู้เสพรายใหม่ส่วนหนึ่งเป็นเยาวชน ซึ่งจากการศึกษาพบว่าในปี 2553 ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาที่เป็นเยาวชนอายุ 7-17 ปี มีจำนวน 8,475 ราย คิดเป็นร้อยละ 12 และอายุ 18-24 ปี มีจำนวน 26,485 ราย คิดเป็นร้อยละ 37 ของผู้เข้ารับการบำบัดรักษาสารเสพติดทั้งหมด หลังจากรัฐบาลประกาศงบประมาณกับยาเสพติดตั้งแต่ปี พ.ศ.

*บทความนี้เรียนรู้จากการศึกษาอิสระเรื่อง การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

**นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

2546 และดำเนินยุทธศาสตร์พลังแห่งนдинอาชนาญาเสพติด โดยกำหนด roadmap การต่อสู้กับยาเสพติด และปฏิบัติการภาครัฐล้างยาเสพติดมาเป็นระยะ ทำให้สถานการณ์ปัญหายาเสพติดลดความรุนแรงลงจนไม่ส่งผลกระทบต่อกวามเดือดร้อนของประชาชนโดยทั่วไปมาเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่ง ปัจจุบันสถานการณ์ยาเสพติดหานกลับมาเป็นปัญหาสำคัญและมีแนวโน้มที่จะขยายตัว มีความรุนแรงมากขึ้นใกล้เคียงกับระดับก่อนประกาศสงเคราะห์กับยาเสพติด จากผลการสำรวจความรุนแรงของปัญหายาเสพติดในเดือนธันวาคม 2547 อุบัติร้อยละ 1.8 ความรุนแรงของปัญหายาเสพติดได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงผลการสำรวจล่าสุดในเดือนกรกฎาคม 2554 ความรุนแรงของปัญหายาอุบัติร้อยละ 23.4 ทั้งนี้ ปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งเนื่องมาจากพลังแห่งนдинทุกภาค ส่วนยังไม่เข้มแข็งพอที่จะผนึกกำลังเป็นวาระของคนไทยชาติที่จะร่วมกันแก้ไขปัญหานำไปสู่ชัยชนะอย่างยั่งยืน รวมทั้งจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมภายในประเทศที่ส่งผลทำให้ผู้คนส่วนหนึ่งตกเป็นเหยื่อของยาเสพติด ควบคู่กับปัจจัยจากภายนอกประเทศที่บังคับส่งผลทำให้ปัญหาการผลิตและนำเข้ายาเสพติดยังคงเป็นปัญหาสำคัญ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด หนทบุรี
2. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดหนทบุรี
3. เพื่อศึกษาถึงข้อเสนอแนะในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดหนทบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ ในการศึกษารั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดหนทบุรี
2. ขอบเขตด้านระยะเวลา ดำเนินการศึกษาตั้งแต่เดือนธันวาคม 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดหนทบุรี

2. ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี
3. ทำให้ทราบถึงข้อเสนอแนะในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ภายใต้องค์ประกอบของปัญหายาเสพติด อันได้แก่ คน ยาเสพติด สิ่งแวดล้อม เสื่อฯ โนวัลลิติส (อ้างถึงใน พิสุทธิ์ ภู่เงิน, 2551, หน้า 15-16) นักจิตวิทยาชาวอเมริกันได้เสนอรูปแบบของการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไว้ 4 รูปแบบ มีสาระสำคัญโดยสรุป ดังนี้

1. รูปแบบทางศีลธรรมและกฎหมาย (the legal-moral model) แนวคิดนี้มุ่งปัญหา yaเสพติดโดยให้ความสำคัญกับยา รูปแบบนี้ได้เสนอให้แบ่งยาออกเป็น 2 ชนิด คือ ชนิดที่ปลดภัยและชนิดที่เป็นอันตราย การดำเนินงานป้องกันตามรูปนี้จึงให้ออกกฎหมายลงโทษผู้ที่ทำการผลิต ค้า และเสพยาเสพติดที่เป็นอันตราย นอกจากนั้นยังเสนอแนะให้มีการออกกฎหมายควบคุมการจำหน่ายยาเพิ่มราคা และออกคำเตือนเกี่ยวกับอันตรายของการใช้ยาที่มีผลต่อร่างกาย จิตใจ และสังคม

แนวความคิดนี้เชื่อว่า การลงโทษและชี้ว่าจะลงโทษจะช่วยให้คนกลัวไม่กล้าทำการที่แนวความคิดนี้แบ่งยาออกเป็นชนิดที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย คนก็เลยถูกแบ่งเป็นผู้ใช้ยา และผู้ไม่ใช้ยา ด้วยเช่นกัน ทั้งนี้โดยไม่คำนึงถึงยาที่ใช้

2. รูปแบบทางสุขภาพอนามัย (the public-health model) แนวความคิดนี้มุ่งปัญหา yaเสพติดว่าเป็นเรื่องของสุขภาพอนามัย รูปแบบนี้อีกว่า yaเสพติดเปรียบเสมือนโรคภัยไข้เจ็บ หรือเป็นปัญหาทางสุขภาพอนามัยหรือโรคติดเชื้อทั่วไป โดยเปรียบตัวยาคือเชื้อโรค คนคือพานะโรค และสิ่งแวดล้อมเปรียบเสมือนแหล่งที่เพาะเชื้อโรค แนวคิดนี้ยังให้ความสำคัญกับตัวยา เนื่องจากเป็นเชื้อโรคซึ่งก่อให้เกิดผลในทางการติดต่อมากกว่า ดังนั้นจึงไม่มีการแยกยาออกเป็นยาที่ปลดภัยและยาที่มีอันตราย แต่ได้รวมเหล้า บุหรี่ และกาแฟเข้าไว้ด้วยกัน การดำเนินงานป้องกันจึงใช้วิธีการเพิ่มราคากลับสูงขึ้น ทำให้สังคมยอมรับยาเสพติดน้อยลง ออกกฎหมายควบคุมให้ยา มีปริมาณน้อยในตลาด พร้อมทั้งรณรงค์ให้การศึกษาและข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับภัยอันตรายที่เกิดขึ้นจากการใช้ยาให้คนในสังคมได้รับรู้เพื่อเป็นการป้องกัน ส่วนผู้ที่มีปัญหายาเสพติดก็ให้ดำเนินการบำบัดรักษาโดยมีความเชื่อพื้นฐานว่าทุกคนเห็นคุณค่าของการมีสุขภาพอนามัยตี กลัวโรคภัยไข้เจ็บ และหลีกเลี่ยงการใช้ยาโดยไม่จำเป็น

จากแนวความคิดนี้ ผู้ใช้ยาเสพติดจะถูกมองว่าเป็นคนอ่อนแอดหรือไม่ เป็นคนที่จะแพร่เชื้อหรือไม่ แต่เนื่องจากการจะซื้อผู้ใดเป็นผู้อ่อนแอดหรือไม่เป็นเรื่องที่ทำได้ยากก็เลยเกิด

ความคิดที่จะสร้างภูมิคุ้มกันให้กับคนเสียก่อน โดยใช้มาตรการต่างๆ เช่น โครงการการศึกษาเพื่อป้องกันบัญญาเสพติด ซึ่งมักจะใช้วิธีให้ความรู้ข่าวสาร หรือ กัยที่เกิดจากการใช้ยาบางประเภท อันตรายที่จะเกิดกับตัวผู้ใช้ และสังคมเมื่อ ติดยาเหล่านี้

3. รูปแบบทางจิตวิทยาสังคม (the psycho-social model) แนวความคิดนี้อ้วกว่าคน เป็นปัจจัยสำคัญที่สูตรใน 3 องค์ประกอบ คือ คน ยา และสิ่งแวดล้อม โดยเห็นว่าพฤติกรรมใช้ยาของคนเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กัน จึงต้องศึกษาสาเหตุของการใช้ยาอย่างลึกซึ้ง และถือว่า การติดยาเสพติดเป็นพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงของมนุษย์ ดังนั้นในการป้องกันและแก้ไขบัญชาตามแนวคิดนี้ จึงเสนอแนะให้มีการให้ข่าวสาร และให้การศึกษาเพื่อเสริมสร้างเจตคติ ปลูกฝังค่านิยม ความเชื่อ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของคนไม่ให้หันไปใช้ยาเสพติด ตลอดจนเสนอแนะให้มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลผลักดันให้คนหันไปใช้ยาให้ดีขึ้น

แนวความคิดนี้ จะไปเกี่ยวข้องกับสังคมตรงที่ว่าอิทธิพลของเจตนาคติและพฤติกรรมของบุคคลอื่นที่แสดงออกมาต่อการใช้ยาเสพติดเป็นอย่างไร สังคมเป็นปัจจัยที่ช่วยให้เกิดการใช้ก่อให้เกิดบัญชาอันสืบเนื่องมาจากการใช้ยา ทั้งนี้โดยการที่บุคคลในสังคมให้คำจำกัดความของยาและมีปฏิกริยาต่อการใช้ยาและผู้ใช้ยา การที่แนวความคิดนี้เน้นที่ตัวคนและบทบาทของคู่ประกอบทางสังคม ดังนั้นจึงเสนอว่าให้ปฏิบัติต่อการติดยาเหมือนๆ กับปฏิบัติต่อพฤติกรรมในด้านทำลาย หรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางอื่นๆ และการให้ข้อมูลข่าวสารนั้น ถือว่าเป็นอันดับรองลงมาจากการพิจารณาถึงความต้องการทางด้านส่วนตัว และสังคมของบุคคล

4. รูปแบบทางสังคมและวัฒนธรรม (the social-culture model) แนวความคิดของรูปแบบนี้เห็นว่าสิ่งแวดล้อมทางสังคมมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมาก แทนที่จะแนะนำให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม หรือสภาวะทางสังคม รูปแบบทางและวัฒนธรรมมุ่งปรับเปลี่ยน สภาวะแวดล้อมในสังคม เพื่อสร้างสภาวะแวดล้อมที่ลดความกดดัน ส่งผลให้การใช้ยาเสพติดน้อยลง เช่น การปรับปรุงสภาพแวดล้อมในด้านการศึกษา การสาธารณสุข กลุ่มและองค์กรทางสังคม ควรสนองตอบพื้นฐานความจำเป็นของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคม ตลอดจนให้ความสำคัญกับระบบคุณค่าของสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงามของสถาบันต่างๆ ในสังคม

พิสุทธิ์ ภู่เงิน (2551) ศึกษาศักยภาพขององค์กรบริหารส่วนตำบลในการป้องกันและแก้ไขบัญชาเสพติด: กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองแรงโภสกพระ อำเภอโพล จังหวัดขอนแก่น พบวันโดยนายของรัฐบาลถือว่าผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษา การป้องกันยาเสพติด มีความจำเป็นต้องขยายความร่วมมือจากชุมชนหนึ่งสู่ชุมชนข้างเคียง เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดในพื้นที่

จันทร์ทัย บัวจุ่ม (2552) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อนบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขบัญชาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณีขององค์กร

ปกครองส่วนห้องถีนในเขตอำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี พบร่างปฏิบัติหน้าที่ตามนโยบาย นอกจากจะมีความรู้แล้วยังต้องมีความเข้าใจและมีทักษะในการปฏิบัติงานด้วย จึงทำให้การนำนโยบายยาเสพติดไปปฏิบัติสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ องค์กรปกครองส่วนห้องถีนมีบทบาทในด้านการป้องกันปัญหายาเสพติดโดยเฉพาะการประชาสัมพันธ์รณรงค์สร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนในพื้นที่

สุนันทา เสนคราม (2550) ศึกษาบทบาทองค์กรปกครองส่วนห้องถีนในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พบร่าง อบต. และเทศบาลมีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนห้องถีนได้ปฏิบัติงานภายใต้แนวโน้มของรัฐบาล โดยใช้แนวทางการดำเนินงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จึงทำให้สามารถลดปัญหายาเสพติดในพื้นที่ได้ระดับหนึ่ง แต่ต้องมีการทำงานเชิงบูรณาการเพื่อเพิ่มศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนห้องถีนให้มากขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัย 2 วิธี คือ วิธีวิจัยเอกสาร และวิธีวิจัยสนาม ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

1. วิธีวิจัยเอกสาร เป็นการค้นคว้าเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารวิชาการและเอกสารทางวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. วิธีวิจัยสนาม เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ "ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ" ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive) (เนลิมพล ศรีหงษ์, 2555, หน้า 13) คือเลือกเฉพาะผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ตรงกับเรื่องที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา เป็นสำคัญ จำนวน 5 คน ซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการองค์กรบริหารส่วนจังหวัดหนองบุรี สังกัด กองสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานด้านป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม 2556 ผู้วิจัยได้กำหนดนัดหมายวันสัมภาษณ์ โดยได้แจ้งผู้ให้สัมภาษณ์ทราบก่อนล่วงหน้า และขออนุญาตผู้ให้สัมภาษณ์ในการจดบันทึกการสนทนากลุ่มครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างมาเปรียบเทียบกัน และเปรียบเทียบกับข้อมูลทางเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดจำแนกข้อมูลในแต่ละประเด็นตามความคล้ายคลึงกันและแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มๆ จากนั้นจึงวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการ "ตีความ" ตามหลักการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรบริหารส่วน จังหวัดหนองบุรี คือ การดำเนินงานภายใต้โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดจังหวัด หนองบุรี โดยมีการทำงานในลักษณะบูรณาการการทำงานป้องกันและแก้ไขยาเสพติดกับหน่วยงานอื่นทั้งในส่วนของสถานีตำรวจนครบาลจังหวัดหนองบุรี ฝ่ายปกครอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และจังหวัดหนองบุรี มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการพลังแผ่นดินอาชญาเสพติด อบจ.หนองบุรี โดยการทำงานเป็นลักษณะภาพรวมของจังหวัดหนองบุรี และที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนของการสนับสนุนงบประมาณให้หน่วยงานอื่น องค์กรบริหารส่วนจังหวัด หนองบุรี ก็จะทำงานในส่วนของงบประมาณที่สนับสนุนทั้งหมด โดยการทำงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด องค์กรบริหารส่วนจังหวัดหนองบุรีสามารถลดปัญหายาเสพติดในพื้นที่จังหวัด หนองบุรีได้ เพราะมีการทำงานที่ต่อเนื่องและเป็นภาพรวมของจังหวัดหนองบุรี ดังเช่น คำสัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่กองสารสนเทศคนหนึ่งได้ให้สัมภาษณ์ว่า

"เรามีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการพลังแผ่นดินอาชญาเสพติด อบจ.หนองบุรี โดยให้การสนับสนุนศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่ออาชญาเสพติดจังหวัด ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่ออาชญาเสพติดอำเภอ และศูนย์ประสานงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อื่น เพื่อดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภายในกรอบอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดหนองบุรี"

นอกจากนี้ องค์กรบริหารส่วนจังหวัดหนองบุรียังมีนโยบายให้โรงเรียนในสังกัด 34 โรงเรียนเป็นโรงเรียนนำร่องในจังหวัดหนองบุรี ในการต่อต้านยาเสพติดทั้งในเชิงรถโรงค์ และ ประชาสัมพันธ์ และสร้างคลินิกให้คำปรึกษาภัยรุนเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในต้นเหตุของปัญหาด้วย

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

องค์กรบริหารส่วนจังหวัดหนองบุรีมีการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเป็นรูปธรรม มีงบประมาณในการดำเนินงาน มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบูรณาการการทำงาน และมีการลงพื้นที่เพื่อทำกิจกรรมในเชิงป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดทั้งในส่วนของการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ การบำบัดผู้ติดยาเสพติดและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยเน้นการพัฒนาคนให้ห่างไกลยาเสพติด ทั้งในส่วนของเด็กและเยาวชน และกลุ่มเสียง ทำให้สามารถลดปัญหายาเสพติดในจังหวัดหนองบุรีได้

ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดหนองบุรี คือ การขอรับสนับสนุนงบประมาณของหน่วยงานอื่น ต้องมีการทำข้อตกลง

ระดับผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรีในเรื่องของเงื่อนเวลาในการทำงาน เนื่องจากหากขอรับการสนับสนุนงบประมาณแบบกระชั้นชิด จะทำให้เกิดการเตรียมงานที่เร่งรีบและมีความรอบคอบในการทำงาน และมีภัยหมายที่เกี่ยวข้อง และต้องสร้างภาคีสมាជิกเครือข่ายต่อต้านยาเสพติด และจัดตั้งศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ในส่วนของยาเสพติด เพื่อเป็นช่องทางในการชี้เบาะแสและบังคับนำบัด แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมถึงรัฐบาลต้องมีการจัดสรรงบประมาณและพำนกิจ เรื่องยาเสพติดให้แก่องค์กรบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ในการดำเนินการจัดการและดำเนินงานบ้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่องและควบคุมจร

บรรณาธิการ

- จันทร์ทัย บัวจุ่ม. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำนโยบายบังคับและแก้ไขปัญหาฯลฯเพื่อการปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอหัวหิน จังหวัดอุบลราชธานี. การศึกษาด้านควำมอิสรรัตนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เฉลิมพล ศรีวงศ์. (2555). เอกสารประกอบการบรรยายวิชาเรเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, โครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.
- พิสุทธิ์ ภู่เงิน. (2551). ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในการบังคับและแก้ไขปัญหาฯลฯเพื่อการปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแรงไสสะพะ อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุนันทา เสนคราม. (2550). บทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษเกี่ยวกับการบังคับและแก้ไขปัญหาฯลฯเพื่อการปฏิบัติ. การศึกษาอิสรรัตนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.